

РЕШЕНИЕ

№ 1333

гр. София, 01.03.2022 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, Второ отделение 32 състав,
в открито заседание на 16.02.2022 г. в следния състав:

СЪДИЯ: Красимира Милачкова

при участието на секретаря Дора Тинчева, като разгледа дело номер **863** по описа за **2022** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл.93 от Закона за управление на отпадъците (ЗУО) във вр. с чл.145 – 178 от Административнопроцесуалния кодекс (АПК).
Образувано е по жалба на [фирма] против решение № О.-ОМ—07-01/27.10.2021г. на министъра на околната среда и водите, в частта му по т.13 от Приложение № 1 към решението. Ответникът чрез процесуалния си представител оспорва жалбата като неоснователна.

След като обсъди доводите на страните и събраните по делото доказателства, съдът в настоящия състав приема следното от фактическа и правна страна.

Жалбата е допустима, като подадена в законоустановения за това срок от лице, което има правен интерес от оспорването. Разгледана по същество, тя е неоснователна.

Със заявление вх. № УО-124/30.09.2021г. на Министерството на околната среда и водите (МОСВ) жалбоподателят поиска да бъде продължен срокът на действие на разрешението № О.-ОМ-07-00/13.07.2017г., издадено му за извършване на дейност като организация по оползотворяване на отработени масла. Към заявлението била приложена актуализирана програма за управление на отработени масла за периода от 2022г. до 2026г. (л.38-62 в кориците на адм. д. № 708/2021г. на Върховния административен съд (ВАС), VI отделение). С решение № О.-ОМ—07-01/27.10.2021г. на министъра на околната среда и водите срокът на действие на предходното разрешението бил продължен до 31.12.2026г. и същото било изменено въз основа на представената програма, която била утвърдена. Така издаденото решение се оспорва само в частта му по т.13 от Приложение № 1 към решението.

В оспорената част на последното е установено ограничение за даденото разрешение на дружеството да извършва дейност като организация по оползотворяване на отработени масла, като за целта може да събира само отработени масла, образувани на местата, посочени в чл.19, т.1, 2 и 3 от Наредбата за отработените масла и отпадъчните нефтопродукти (НОМОН). Това са съответно образуванията в автосервизи при смяна на масла; от нарочно определените места за смяна на масла; разделно събраните отработени масла, които се образуват от експлоатацията на техника и оборудване, от площадките за предварително съхраняване. Безпротиворечиво е възприето в сочената от ответника съдебна практика – а именно, решение № 7394/05.06.2018г. по адм. д. № 2397/2018г. и решение № 8222/18.06.2018г. по адм. д. № 2057/2018г. на ВАС, VI отделение, че: „В т. 13 административният орган е установил, че за изпълнение на целта по оползотворяване на отработени масла по чл. 8 от НОМОН следва да се събират само отработени масла, образувани по местата, посочени в чл. 19, т. т. 1, 2 и 3 от НОМОН. Съгласно разпоредбата на чл. 19 от НОМОН, организациите по оползотворяване на отработени масла и лицата, които пускат на пазара масла и изпълняват задълженията си индивидуално, създават системи за разделно събиране и оползотворяване на отработени масла, които осигуряват: 1) разделно събиране на маслата, образувани в автосервизи при смяна на масла; 2) разделно събиране на отработените масла от местата за смяна на масла по чл. 39, ал. 1, т. 1; 3) разделно събиране на отработените масла, които се образуват от експлоатацията на техника и оборудване, от площадките за предварително съхраняване; 4) предаването на събраните по т. т. 1, 2 и 3 отработени масла на съоръжения и инсталации за оползотворяване или обезвреждане на отработени масла, в случай, че техническите, икономическите и организационните условия не позволяват тяхното оползотворяване. Текстът на т. 13 от разрешението само преповтаря чл. 19, т. 1, т. 2 и т. 3 от НОМОН, т. е. организациите и досега е следвало да събират отработени масла само от тези места. Разпоредбата на чл. 19, т. 4 от Наредбата се отнася само до „предаването“ на отпадъците за оползотворяване/ обезвреждане, поради което не е посочена в т. 13, която обхваща хипотезата на „събиране“ на отпадъци.“ Във връзка с доводите на жалбоподателя е необходимо да се отбележи и, че в т.2 от чл.19 на НОМОН се включват всички определени от съответния кмет места за смяна на отработени моторни масла на територията на общината. Това са местата, посочени в чл.24, т.1 НОМОН. Тъй като в тези именно места се извършва събирането и/ или съхраняването на отработени масла (и/ или отпадъчни нефтопродукти), то те са събирателни пунктове по смисъла на т.25 от § 1 на Допълнителните разпоредби на НОМОН, а именно, такъв пункт е „площадка и съоръжение за приемане и съхраняване на отработени масла и/ или отпадъчни нефтопродукти преди тяхното предаване за оползотворяване или обезвреждане“. Следователно, тези пунктове попадат в кръга на местата, посочени в чл.19, т.2 НОМОН.

Предвид изложеното и като прецени изцяло законосъобразността на акта на основание чл.168, ал.1 АПК, съдът в настоящия състав приема, че решението в оспорената част е издадено от компетентен орган в установената форма; при това не са допуснати съществени нарушения на административнопроизводствените правила и решението е в съответствие с материалноправните разпоредби и целта на закона.

С оглед изхода на делото и на основание чл.143, ал.4 АПК разносните остават за жалбоподателя така, както са направени и следва да бъде уважено своевременно

направеното от страна на ответника искане за юрисконсултско възнаграждение. Последното съдът определя на 100 лв. съобразно чл.24 от Наредбата за заплащането на правната помощ, съгласно чл.78, ал.8 от Гражданския процесуален кодекс (ГПК), субсидиарно приложим на основание чл.144 АПК. Разноските са дължими на МОСВ, която е юридическо лице съгласно чл.42, ал.2 от Закона за администрацията.

Така мотивиран и на основание чл.172, ал.2 АПК, съдът

РЕШИ:

ОТХВЪРЛЯ жалбата на [фирма], с ЕИК[ЕИК], против решение № О.-ОМ—07-01/27.10.2021г. на министъра на околната среда и водите, в частта му по т.13 от Приложение № 1 към решението.

ОСЪЖДА [фирма], с ЕИК[ЕИК], да заплати на Министерството на околната среда и водите сумата 100 (сто) лева – юрисконсултско възнаграждение.

Решението подлежи на касационно оспорване в 14-дневен срок от съобщаването му, пред Върховния административен съд.

Съдия: